

ТЕОДОРОВА СУБОТА

Теодорова субота је прва субота Васкршњег поста, у којој славимо спомен чуда које се збило посредништвом Светог Великомученика Теодора Тирона, а за време владавине богоборног византијског цара Јулијана. Наиме, овај цар-отпадник од Бога, гледао је на сваки начин да нашкоди Хришћанима, па је тако прве недеље поста наредио да се сва храна на тржницама покропи крвљу од животиња које су незнабожци приносили њиховим "боговима" тј ђаволу, мислећи да на тај начин примора Хришћане да једу идолске жртве. Ту ноћ јави се месном епископу у сну Свети Теодор, и рече му да скува пшеницу и њу подели народу за храну, и тако Хришћани бише сачувани. Зато се ова субота и назива Теодорова субота, а Црква практикује кување пшенице у спомен на тај догађај. Ми нашу пшеницу "зачинимо" шећером, орасима, циметом и сувим воћем. Молитвама Светог ВеликоМученика Теодора Тирона спаси нас Господе!

СВЕТИ НОВОВОМУЧЕНИК ТЕОДОР КОМОГОВИНСКИ

Спомен светог новомученика Теодора Комоговинског врши се у 1. суботу Великог поста, названу Теодорова и 17. фебруара (по „старом“ календару) заједно са Светим Теодором Тироном.

Свети новомученик Теодор презименом Сладић, родом је из села Кукурузара под планином Козаром. Као дечак био је пастир (или манастирски ђак) у манастиру Моштаница, а касније прелази у манастир Комоговина, где је живот проводио у манастирским послушањима. Заједно са још 150 Крајишких Срба Турци су га ухватили, приморавајући да прими ислам. Када он то неустрашиво одби, одсекоше му десну руку, а њега живог спалише 1788. године у близини манастира Моштанице.

Његова десна рука чувана је једно време у цркви у Костајници, одакле је пренета у Комоговину; а по другима: прво је чувана у манастиру Моштаница, а потом пренета у Саборни храм у Карловцу, који је од нових Хрватских усташа разорен, тако да јој се за време последњег рата у Хрватској губи сваки траг.

Сетимо се овом приликом бројних наших сународника са подручја разних српских Крајина (војних граница) према Турској који животе своје положише на бедему Хришћанства као војници (купујући тако мало "привелигија" и права на држање своје вере у католичкој и прозелитској Аустро-угарској), или бише побијени као невини страдалници, од оних из времена новомученика Теодора Комоговинског (и пре њега) до најновијих - побијених у избегличким колонама или на својим кућним праговима од нових усташа у разним "Олујама" и "Прасцима" (блицевима, бљесковима).